29/07/2023

Η Εξόδιος Ακολουθία της μακαριστής Καθηγουμένης Γερόντισσας Θεολογίας στη Μαλεσίνα

/ Ιερές Μονές

Σε κλίμα χαρμολύπης και κατάνυξης τελέσθηκε υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών η Εξόδιος Ακολουθία της μακαριστής εμβληματικής Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας, Γερόντισσας Θεολογίας.

Πλήθος πιστών από την Μαλεσίνα και την ευρύτερη περιοχή της Λοκρίδος, ιερέων και μοναζουσών της **Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος** παραβρέθηκαν στο Καθολικό της **Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Μαλεσίνας** για να ασπασθούν με ευλάβεια το άγιο χέρι αυτής της χαρισματικής και γεμάτης αγάπης μοναχής και να καταθέσουν την ευγνωμοσύνη τους για όλα τα καλά που προσέφερε στην περιοχή.

Με λόγους συγκινητικούς ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών** αναφέρθηκε στην προσωπικότητα της **μακαριστής Καθηγουμένης Γερόντισσας Θεολογίας** υπογραμμίζοντας μεταξύ των άλλων το σπουδαίο πνευματικό έργο που αφήνει στην πόλη της **Μαλεσίνας**, σε όλη την Λοκρίδα και στην τοπική Εκκλησία.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά, μεταξύ των άλλων, ανέφερε:

«Βρισκόμαστε ενώπιον του σκηνώματος της μακαριστής Γερόντισσας Θεολογίας συγκινημένοι, διότι βλέπουμε μία νύμφη του Χριστού να πορεύεται για τον ηγαπημένο της Νυμφίο, τον Νυμφίο της καρδιάς της και της ψυχής της, τον Νυμφίο που ηγάπησε μετά τιμιότητος, τον Νυμφίο που διακόνησε μετά τιμιότητος, τον Νυμφίο που έψαλλε και τραγούδησε και λάτρεψε μέχρι τελευταία στιγμή της επίγειας ζωής της, τον Νυμφίο της Ιησού Χριστό και από αυτή την αγάπη, αυτή τη λατρεία και αυτό τον έρωτα για τον Χριστό αποφάσισε να βαδίσει “την στενήν και τεθλιμμένην οδόν”.
Και ο Χριστός μας βεβαιώνει ότι «ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔχετε» αλλά συγχρόνως μας ενθαρρύνει, «ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» Πορεύτηκε τη δική της τεθλιμμένη οδό και σήκωσε τον δικό της σταυρό.
Ο Σταυρός του Χριστού υπήρξε ο σύζυγός της, αυτόν τον σταυρό, τον οποίον φέρει πάνω στο στήθος της, στα σπλάχνα της, στην καρδιά της, αυτό το πολίτευμα του Σταυρού ακολούθησε η Γερόντισσα Θεολογία έχοντας ως ομόζυγο την σπουδαία και εμβληματική αδελφή της Γερόντισσα Χριστοφόρα, η οποία άνοιξε τον δρόμο και την προσμένει τώρα στις αυλές του Παραδείσου, για να συνεχίσουν μαζί αυτήν

τη ζωή μέσα στον Νυμφώνα του Κυρίου χωρίς όμως τις θλίψεις, χωρίς τις οδύνες αυτού του βίου, αλλά με την γλυκύτητα και τη τέρψη και την ηδονή της θέας, της προγεύσεως της θέας του Αναστημένου Χριστού εν αναμονή της κοινής Αναστάσεως.

Η βιοτή της αδελφής Θεολογίας και η εμπειρία της προσωπικής σχέσης μαζί της, την οποίαν είχατε και είχαμε σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας, αποτελεί για όλους μας την πιο ηχηρή πηγή αισιοδοξίας ότι πορεύεται την οδό της Αναστάσεως. Η Ορθόδοξη Θεολογία προσφέρει την εμπειρία των Αγίων και την εμπειρία των ανθρώπων που αγάπησαν την Αγιότητα και αυτή αποτελεί και είναι η απόδειξη της Αναστάσεως.

Η αδελφή μας Θεολογία μέχρι τη τελευταία στιγμή της ζωής της βροντοφώναζε και απεδείκνυε ότι «Χριστός Ανέστη», ότι «Αληθώς Ανέστη ο Κύριος», ότι η ζωή της Αναστάσεως δεν είναι μία ουτοπία, δεν είναι μία εφεύρεση, αλλά είναι μία βιωμένη σαρκωμένη αλήθεια, γι’ αυτό και επόθησε να λάβει και το Μέγα και Αγγελικό σχήμα και με αξίωσε ο Θεός να τελέσω την εις Μεγαλόσχημο Μοναχή κουρά και χειροθεσία της, γι’ αυτό μόλις προχθές την Κυριακή και πάλι ζήτησε να μεταλάβει το Σώμα και Αίμα του Χριστού ευρισκόμενη στην κλίνη της ασθενείας και τη Δευτέρα που έλαμπαν τα ματάκια της, όταν την είδα στο κρεβατάκι της, τα λόγια που ψέλλισε ήταν λόγια ευγνωμοσύνης, αγάπης και απέραντης καλοσύνης, με μία πνευματική διαύγεια αλλά και μία βαθιά ενόραση, η οποία ξεπερνούσε τον ορίζοντα του αισθητού κόσμου και ήτανε το όραμα, το πνεύμα, του πόθου της Βασιλείας του Θεού.

Δεν λησμονώ ότι, όταν ξεκίνησε η περιπέτεια της υγείας της, επεθύμησε να νοσηλευτεί στο Νοσοκομείο της Λαμίας και ενθυμούμαι ευγνωμόνως τον τρόπο με τον οποίο εξέφρασε αυτήν της την επιθυμία: «θέλω να είμαι κοντά στον Δεσπότη μου». Αισθανόταν ασφάλεια και αγάπη κοντά στον Επίσκοπο, όπως είναι το ακριβώς αίσθημα της Ορθόδοξης Εκκλησιολογίας, γιατί είμαστε μία οικογένεια μέσα στην Εκκλησία του Χριστού και οι μοναχοί και οι μοναχές είναι τα επίλεκτα μέλη αυτής της οικογένειας κι όταν αυτό δεν το καταλαβαίνουμε πρώτα εμείς οι Αρχιερείς και κατόπιν όλοι οι πιστοί σημαίνει ότι δεν έχουμε αίσθηση οικογένειας και δεν έχουμε αίσθηση και πνεύμα αγάπης, πατρότητας και καλοσύνης και αγκαλιάς.

Η προσφορά της στη Μονή υπήρξε και είναι συγκλονιστική και ανεπανάληπτη. Το γεγονός ότι άγια πρόσωπα της έδειξαν αυτό το δρόμο αλλά και όλη της η διαδρομή υπεδείκνυε ότι ήταν ένα δώρο του Θεού για την Μαλεσίνα, ένα δώρο του Θεού για την Λοκρίδα, ένα δώρο του Θεού για την Μονή εδώ την ιστορική του Αγίου Γεωργίου, ένα δώρο Θεού για την Μητρόπολη Φθιώτιδος.

Η υποθήκη και η παρακαταθήκη, την οποία αφήνει η Γερόντισσα Θεολογία μαζί με την αδελφή Χριστοφόρα καθώς ο Θεός θέλησε την ευλογημένη τους κοινή πορεία

να την επισφραγίσει και με την σχεδόν ταυτόχρονη την κοίμησή τους, πορεύθηκαν μαζί στον παρόντα βίο, πορεύονται μαζί και στην αιωνιότητα κι αυτό αποτελεί για όλους εμάς, ένα πολύ δυνατό μήνυμα, μήνυμα πορείας και συμπόρευσης στην Βασιλεία του Θεού».

Ακολούθησε η ταφή του σκηνώματός της στην αυλή της Μονής, της οποίας αναδείχθηκε νέα κτίτωρ, πλάι στο μνήμη της **μακαριστής Μοναχής Χριστοφόρας**, με την οποία συμπορεύθηκαν πάνω από 40 χρόνια στον μοναχισμό.

Περισσότερες φωτογραφίες: